

Handelsministeren.

12. maj 1978.

Handelsministerens kommentar:

Svar: ad bilag 25 – Dumex A/S.

ad pkt. 1 (afsnit 2, sidste sætning og afsnit 3):

Uanset hvad selskabet anfører i sine kommentarer, må jeg fastholde de pågældende bemærkninger i min skrivelse til udvalget af 25. april 1978.

(Side 3, linje 2):

Det er korrekt, at ordet »Sverige« skal være »Finland«.

ad pkt. 4 (side 3):

De pågældende organisations stillingtagen er oplyst i lovforslagets bemærkninger, dels i de almindelige bemærkninger, afsnit IV, dels i bemærkningerne til § 1, nr. 30.

De nævnte enkeltvirksomheder har ikke henvendt sig til mig, og jeg er derfor ikke bekendt med deres stilling til lovforslaget.

ad pkt. 2 (side 4):

Ved afgørelsen af, om lægemidler bør kunne patenteres i Danmark, mener jeg ikke, at det er relevant at sammenligne med lande som Brasilien, Colombia, Costa Rica, Ghana, Indien, Peru og Tyrkiet, der i denne sammenhæng må betragtes som udviklingslande.

Jeg er ikke bekendt med årsagen til, at Jugoslavien, Portugal og Spanien ikke har ratificeret Den europæiske Patentkonvention, men muligheden for lægemiddelpatenter er næppe den eneste årsag. Adgangen til at tage

forbehold over for disse er i øvrigt i særlig grad beregnet på lande som de nævnte.

ad pkt. 3 (side 4):

Mine bemærkninger om muligheden for at give tvangsgicens i henhold til patentlovens § 46 må jeg fastholde.

ad pkt. 4 (side 5):

Det er kendt, at der er et tæt samarbejde mellem patentmyndighederne i de nordiske lande, og det vil være nyttigt også for den danske patentmyndighed, om dette samarbejde kan omfatte også indførelse af lægemiddelpatenter, når disse kan søges i Sverige fra den 1. juni 1978.

Tiltræder Danmark den europæiske konvention, må også praksis her i landet afstemmes nøje med praksis ved den europæiske patentmyndighed.

ad pkt. 5 (side 5):

Det forhold, at selskabet måtte rette sin produktudvikling også mod lægemidler som sådanne, forhindrer ikke, at det fortsat opfinder nye fremstillingsmetoder og søger dem patenteret på eksportmarkeder, hvor kun metoderne, men ikke stoffet kan patenteres.

Endvidere er det vanskeligt at se, at selskabet ved en omstilling som den nævnte skulle blive ringere stillet ved eksport til lande, hvor der slet ikke findes medicinpatenter.